

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2022/2023 - 2025/2026

(skrajne daty)

Rok akademicki 2022/2023

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Formy ochrony krajobrazu kulturowego
Kod przedmiotu*	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Przyrodniczych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Kolegium Nauk Przyrodniczych Instytut Nauk Rolniczych, Ochrony i Kształtowania Środowiska
Kierunek studiów	Architektura krajobrazu
Poziom studiów	pierwszy stopień
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	rok I, semestr 2
Rodzaj przedmiotu	przedmiot ogólny
Język wykładowy	j. polski
Koordinator	dr Michał Rut
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr Michał Rut

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
2	30								2

1.2. Sposób realizacji zajęć zajęcia w formie tradycyjnej zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość**1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)**

ZALICZENIE Z OCENĄ

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

WIEDZA OGÓLNA Z ZAKRESU HUMANISTYKI, HISTORII SZTUKI

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C ₁	Poznanie polskiego prawodawstwa związanego z szeroko pojętym dziedzictwem kulturowym - studenci poznają najważniejsze definicje i terminologię zagadnienia.
C ₂	Zapoznanie i poszerzenie wiedzy dotyczącej podstawowych typów niematerialnego dziedzictwa kulturowego
C ₃	Wykształcenie wrażliwości na rozmaite przejawy życia społeczne – gospodarczego jako źródła dziedzictwa kulturowego.
C ₄	Wykształcenie umiejętności określania roli elementów przyrodniczych w tzw. krajobrazie kulturowym
C ₅	Zapoznanie studentów z czynnikami kształtującymi współczesny krajobraz kulturowy: urbanizacja, industrializacja, zarzucanie gospodarki rolnej. Współczesne przemiany krajobrazu wiejskiego i miejskiego.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu Student:	Odniesienie do efektów kierunkowych ¹
EK_01	ma wiedzę w zakresie sztuki w kontekście uwarunkowań ideowych, kulturowych, materialnych, gospodarczych i społecznych	K_Wo4
EK_02	zna podstawowe formy, zasady i metody ochrony dziedzictwa kulturowego	K_Wo4
EK_03	zna uwarunkowania przyrodnicze i techniczne związane z realizacją i pielęgnacją obiektów architektury krajobrazu	K_Uo6
EK_04	umie ocenić na podstawowym poziomie wartość kulturową krajobrazu i jego składowych	K_Uo6
EK_05	umie rozpoznać podstawowe cechy charakterystyczne dla różnych okresów historycznych w sztuce, zna style architektoniczne	K_Uo6
EK_06	ma świadomość znaczenia dziedzictwa kulturowego, jego wartości i potrzeby ochrony	K_Ko2
EK_07	ma świadomość potrzeby dostosowania formy zagospodarowania terenu do potrzeb użytkowników i cech miejsca	K_Ko4

¹ W przypadku ścieżki kształcenia prowadzącej do uzyskania kwalifikacji nauczycielskich uwzględnić również efekty uczenia się ze standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Dziedzictwo kulturowe, region i regionalizm – pojęcia i rzeczywistość.
Pojęcie zabytku i formy jego ochrony.
Obowiązujące przepisy prawne chroniące dziedzictwo kulturowe.
Ogólnopolskie instytucje ochrony dziedzictwa kulturowego.
Rola samorządów w ochronie dziedzictwa kulturowego. Miejskowy plan zagospodarowanie przestrzennego.
Elementy ochrony przyrody.
Polskie zabytki UNESCO
Polskie zabytki z listy „Pamięć Świata”.
Pomniki Historii.
Niematerialne dziedzictwo kulturowe. Tożsamość miejsca.
Instytucje i obiekty kulturalne poszczególnych regionów Polski (muzea, teatry, filharmonie, opery, kina, areny widowiskowe, szkoły, stadiony sportowe, etc.)
Turystyka kulturowa i jej rodzaje.
Kulturowe różnicowanie Polski – kultura narodowa, kultura regionalna, grupy etnograficzne, mniejszości narodowe.

3.4 Metody dydaktyczne

WYKŁADY PROWADZONE Z PREZENTACJĄ MULTIMEDIALNĄ, DYSKUSJA, ZAJĘCIA PRAKTYCZNE W TERENIE

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	KOLOKWIUM	W
EK_02	KOLOKWIUM	W
EK_03	KOLOKWIUM	W
EK_04	KOLOKWIUM	W
EK_05	KOLOKWIUM	W
EK_06	KOLOKWIUM	W
EK_07	KOLOKWIUM	W

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

WYKŁAD: KOLOKWIUM ZALICZENIOWE.

WARUNKIEM ZALICZENIA PRZEDMIOTU JEST OSIĄGNIĘCIE WSZYSTKICH ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ. O OCENIE POZYTYWNEJ Z PRZEDMIOTU DECYDUJE LICZBA UZYSKANYCH PUNKTÓW (>50% MAKSYMALNEJ LICZBY PUNKTÓW): DST 51-60%, DST PLUS 61-70%, DB 71-80%, DB PLUS 81-90%, BDB 91-100%

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzinna zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	30
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	2
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	20
SUMA GODZIN	52
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	2

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	
zasady i formy odbywania praktyk	

7. LITERATURA

<p>Literatura podstawowa:</p> <p>Gaweł Ł. Pokojka W., Pudełko A. (red), Ochrona i zarządzanie dziedzictwem kulturowym, Kraków 2016.</p> <p>Burduk-Jagielska A. (red.), Mechanizmy prawne zarządzania dziedzictwem kultury, Gdańsk–Warszawa 2016.</p> <p>Ashworth Gregory, Planowanie dziedzictwa, Kraków 2015.</p> <p>Murzyn-Kupisz M., Dziedzictwo kulturowe a rozwój lokalny, Kraków 2012.</p> <p>Tomaszewski Andrzej, Ku nowej filozofii dziedzictwa, Kraków 2012.</p> <p>Gaweł Ł., Skarby Unesco, Kraków 2008.</p> <p>Murzyn M., Purchla J. [red.], Dziedzictwo kulturowe w XXI wieku. Szanse i wyzwania, Kraków 2007.</p> <p>Gutowska K. [red.], Problemy zarządzania dziedzictwem kulturowym, Warszawa 2000.</p> <p>Raport o systemie ochrony dziedzictwa kulturowego w Polsce po 1989 roku [dokument dostępny w sieci w formacie pdf].</p>
<p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>Gaweł Ł. Pokojka W., Pudełko A. (red), Nowe życie dziedzictwa przemysłowego – materialne/niematerialne, Kraków 2016.</p> <p>Gaweł Ł. Pokojka W., Pudełko A. (red), Zarządzanie dziedzictwem – problemy, obszary, definicje, Kraków 2016.</p>

Purchal J. (red.), Zarządzanie miejscami wpisanymi na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO w Polsce i w Norwegii, Kraków 2011.

Gardocka T., Sobczak J. [red.], Prawna ochrona zabytków, Toruń 2010.

Januszewski S. [red.], Dziedzictwo postindustrialne i jego kulturotwórcza rola, Warszawa 2009.

Murzyn M., Purchla J. [red.], Przywracanie pamięci. Rewitalizacja zabytkowych dzielnic żydowskich w miastach Europy Środkowej, Kraków 2008.

Matt G., Muzeum jako przedsiębiorstwo, Warszawa 2006.

Rymaszewski B., Polska ochrona zabytków, Warszawa 2005.

Plit F., Krajobraz kulturowy – czym jest?, Wyd.UW, Warszawa 2009. Berna S.(red.), Niematerialne wartości krajobrazu kulturowego, Prace Komisji Krajobrazu Kulturowego nr 15/ 2011.

Myga-Piątek U., Pawłowska K. (red.), Zarządzanie krajobrazem kulturowym, Prace Komisji Krajobrazu Kulturowego nr 10/ 2008.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej